

ז' אדר - בו נולד ומת משה רבינו יום התוועדות

ו' אדר - יארצייט של הרה"ג הרה"ח ר' שמריהו ע"ה גורארי¹

להוסיף בתורה ומצוות, בפרט התמימים

א. בקשר עם יום זה, [שבת פ' תרומה], ו' אדר, ערב ז' אדר – כדאי להוסיף במיוחד בלימוד התורה, נגלה דתורה ופנימיות התורה. ולהמשיך את ההוספה בפרט בז' אדר².

ב. תלמוד גדול שמביא לידי מעשה – גם להוסיף בנתינת הצדקה, ובהחלטות טובות בכל עניני תורה ומצוות, כולל ובמיוחד – תקנת משה רבינו "להקהיל קהילות בכל שבת ללמד דברי תורה" (כמדובר כמה פעמים לאחרונה)³.

ג. [הנ"ל הוא] בפרט תלמידי ישיבת תומכי תמימים – יוספו בתפקידים: לכל לראש – הוספה בלימוד הנגלה ולימוד החסידות, וגם – להוסיף בעבודתם ד"נרות האיר", להפצת המעינות חוצה³.

ד. במיוחד – שתלמידי הישיבה (על פי הוראת ההנהלה) ימשיכו בהתוועדויות החסידותיות [בשמחה]⁴ (בנוסף להתוועדות בערב שבת), יחד עם החלטות טובות בכל הנזכר לעיל³.

ה. [לכבוד היארצייט הראשון בשנת תש"נ אמר:] כדאי שיוציאו לאור – לכבוד בעל היארצייט – מאמר חסידות בענין הגאולה, תחיית המתים וכיוצא בזה³.

וזאת למודעי שהליקוט כולל הן השיחות המוגהות והן השיחות הבלתי מוגהות (רשימת השומעים), מתשמ"ח ואילך, והוא על אחריות המלקט בלבד.

(1) ראה ש"פ תרומה ו' אדר תש"נ – התוועדויות ע' 335: "ו' אדר [א], יום היארצייט . . . של זה שזכה להתמנות (ע"י כ"ק מ"ח אדמו"ר נשיא דורנו) ליו"ר ועד הפועל דישיבת תומכי תמימים ליובאוויטש". שם הערה 70: הרה"ג הרה"ח ר' שמריהו ב"ר מנחם מענדל ע"ה גורארי, חדב"נ כ"ק אדמו"ר מהוריי"צ נ"ע, וגיטו של – יבלח"א – כ"ק אדמו"ר שליט"א. המר"ל.

(2) שם ע' 338.

(3) משיחת ש"פ תרומה, ו' אדר תש"נ – התוועדויות ע' 338.

(4) שם ע' 341: "ולהעיר מהידוע גדול המעלה דהתוועדות חסידית – כדברי רבינו הזקן ש"פתקא משמי שמיא נחיתא" שבכחה של התוועדות חסידית לפעול יותר מפעולתו של מלאך מיכאל, שרם של ישראל. ובוזה נכללת גם ההוספה בענין השמחה – התוועדות של שמחה, ובפרט ביום הש"ק, "ביום שמחתכם אלו השבתות", ועאכ"כ ביום הש"ק בחודש אדר, אשר, "משנכנס אדר מרבין בשמחה", ובפרט כשנמצאים לאחרי הכניסה (התחלה) דחודש אדר, שישנם כבר ששה ימים בחודש אדר, ומיום ליום הולך וניתוסף בענין השמחה".

א. שבעה באדר [ראשון]⁵ – שבו נולד משה ובו מת משה – הוא יום מיוחד שיש בו הנהגות מיוחדות, מהם – דאיתא בשולחן ערוך, ומהם – בספרים שלאחריו, ועוד ועיקר – מעשה רב – מנהגים מיוחדים (וגם הפכיים) בכמה חוגים דבני ישראל, "נהרא נהרא ופשטי"⁶.

ב. אף שלא ראינו בחב"ד⁷ הנהגות מיוחדות ביום זה באופן של פירסום כו"⁸ – מכל מקום, היתה התעוררות מיוחדת להשתדל לנצל יום זה כדבעי, ברגש דקדושה, להוסיף בעניני שמחה של תורה ושמחה של מצוה⁹.

ג. שבעה באדר¹⁰ (הסתלקות משה רבינו) נתהפך אצל חסידים (בפרט חב"ד) מיום התענית ליום התוועדות חסידים, בו מדברים עניני חסידות והפצת המעינות חוצה וכו"¹⁰.

ד. [בשנה מעוברת] יש מקום להענין ד"שבעה באדר" הן באדר ראשון והן באדר שני, ולא רק באופן ד"אלו ואלו דברי אלקים חיים" אלא גם להביא זאת לידי פועל בפשטות באופן ד"והוי עמו – שהלכה כמותו"¹¹.

(5) ש"פ תרומה ו' אדר תשמ"ט – התוועדויות ע' 337: "ענינו של ז' אדר הוא באדר ראשון". וראה גם שם ע' 324 ובהערה 2.

(6) יום ה' פ' תצוה, ז' אדר תשמ"ח – התוועדויות ע' 388.

(7) תשמ"ח שם הערה 5: "אף שנישיא חב"ד לא היו אומרים תחנון בשבעה באדר, משא"כ סתם מתפללי ביהכ"ס דחב"ד (ראה לקו"ש חט"ז ע' 351 הערה 79)".

(8) תשמ"ח שם ע' 388: "לא בנוגע לענין של תענית, וגם לא בנוגע לענין של שמחה (ע"ד המנהג בכמה חוגים שב"יארצייט" עושים ענין של שמחה בתור "תיקון" להנשמה)".

(9) תשמ"ח שם: "להוסיף בעניני . . . כי: לכל לראש – מצד כללות הענין דירידת הדורות והתגברות חשכת הגלות, עד לדורנו זה, דור האחרון דגלות, יש להשתדל ביותר וביותר לנצל כל הזדמנות וכל ענין כדי להוסיף ביתר שאת וביתר עוז בכל עניני טוב וקדושה. ובהדגשה יתירה בשנה זו - שנת הקהל, ושנת תשמח וכו". עיי"ש עוד על השנה.

(10) משיחת כ"ד תשרי תש"נ – התוועדויות ע' 245: "ענין הנ"ל מודגש במיוחד לפי מנהג החסידים, שענין של יארצייט אינו קשור עם מנהגים וענינים בלתי רצויים, ואדרבה – ביום זה עושים ענין הנקרא "תיקון" כו'. וכמודגש במיוחד גם – כשיהודים מתאספים יחד מתוך שמחה וטוב לבב דוקא, ועושים ביחד "סיום" על ענין שבתורה . . . ועד כדי כך, שאפי' שבעה באדר וכו".

ראה שיחת יום ה' פ' תצוה, ז' אדר תשמ"ח – התוועדויות ע' 392: "ובפשטות – שבשבעה באדר השתא מתחילים כבר להוסיף ביתר שאת וביתר עוז בלימוד התורה ובקיום המצוות בהידור, החל מהתוועדות דכו"כ מישראל – באהבת אחים, אהבת ישראל ואחדות ישראל, הקשורה גם עם אהבת הקב"ה – "אוהב מה שהאהוב אוהב", ובפרטיות יותר ג' אהבות, אהבת ה' אהבת התורה ואהבת ישראל, דכולא חד".

(11) שיחת אור לז' אדר ראשון תשנ"ב – שיחות קודש ע' 721: "דהנה אינו ברור, האם ז' באדר בפעם הראשונה (בלידת משה, שנת המאה ועשרים שלו), הי' בשנה פשוטה או בשנה מעוברת. ולכאורה צריך לומר "הלך אחר רוב", היינו, שאותה שנה היתה שנה פשוטה כרוב השנים. ועפ"ז מתעוררת שאלה, מתי עורכים את ה"שבעה באדר" בשנה מעוברת – האם באדר ראשון או באדר שני? ויש לומר, שבענין זה (תוכן הענין דשבעה באדר) יש מקום . . . ואזי הענין ישנה בכפליים, ב' פעמים שבעה באדר – "שבעתיים".

מוקדש לכ"ק אדמו"ר מלך המשיח, ולעילוי נשמת ר' יהודה ב"ר צבי הירש ע"ה סטראל נפטר בש"ק פ' נצבים, ז"ך אלול ה'תשס"ה וזוגתו מרת טשארנא גיטל בת ר' יעקב ע"ה סטראל נפטרה בליל ה' טבת ה'תשס"ו ת. נ. צ. ב. ה. נדפס ע"י בנם הו"ח ר' שמואל וזוגתו מרת מלכה שיינדל ומשפחתם שיחיו סטראל

נא לתלות על כותלי בית הכנסת, ומצווה לפרסם בכל מקום: כתובתנו באינטרנט: www.moshiach.net/blind, or: www.iChossid.com

יחיא אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

המעשה הוא העיקר

חודש אדר

להרבות בשמחה מהתחלת החודש

א. מהפתיחה²² דחודש אדר ("משנכנס אדר") צריך לשאוב מיד כוחות להרבות בכל עניני שמחה, על ידי זה שכל אחד ואחת מקבל החלטות טובות ומביאם לפועל - להשתדל בכל האופנים להוסיף ולהרבות בדברים המשמחים²³.

ב. "משנכנס אדר מרבין בשמחה" כולל יום א' דראש חודש אדר²⁴, וגם שבת מברכים אדר, שבו מתחילה כבר ה"כניסה" דחודש אדר, ועד על ידה המשכת הברכה בכל החודש²⁵.

וזאת למודעי שהליקוט כולל הן השיחות המוגהות והן השיחות הבלתי מוגהות (רשימת השומעים), מתשמ"ח ואילך, והוא על אחריות המלכת בלבד.

22) משיחת לילות ד' ה' ו' וש"פ תרומה תשנ"ב - התוועדות ע' 297: "ע"פ הידוע שלפתיחת הדבר כח מיוחד, הפותח את הצינור לשמחה במשך כל ימי חודש אדר".

23) משיחת לילות ד' ה' ו' וש"פ תרומה תשנ"ב שם. וראה ש"פ ויקהל תשמ"ט התוועדות ע' 391: "ולעיקר, ששמחת פורים היא למעלה משמחת המועדים, כי, שמחת המועדים היא במזידה והגבלה, ועד ש"חייבין ב"ד להעמיד שוטרם ברגלים שיהיו מסבין ומחפסין (אפילו) בגנות ופרדסים כו", משא"כ בפורים השמחה היא למעלה ממזידה והגבלה, "עד דלא ידע", ומעין זה "משנכנס אדר מרבין בשמחה", שבכל חודש אדר צ"ל "פורים דיק", שמחה למעלה ממזידה והגבלה. והמעשה הוא העיקר לא רק הדיבור בזה, וקבלת החלטות טובות, אלא מעשה בפועל, כמבואר בתניא... שמחה כפשוטה, אלא, שכדי שיהי' המעשה בפועל יש לעורר על זה בעוד מועד, לפני ר"ח אדר. ויש להתחיל בפועל ממש תיכף ומיד - ביום השבת, ובפרט בשבת מברכים החודש... ע"י אמירת לחיים על יין המשמח". ע"ד שמחת פורים בכל החודש ראה גם ש"פ תרומה תנש"א - התוועדות ע' 304. וש"פ תרומה תשמ"ט - התוועדות ע' 337.

24) ראה ש"פ תרומה תנש"א הערה 11 התוועדות ע' 300: "כולל גם יום א' דר"ח אדר, דאף שבמנין ימי החודש ה"ה יום ל' דחודש שבט... מ"מ, להיות גם (יום א' דר"ח אדר, הרי הוא בכלל "משנכנס אדר מרבין בשמחה". ושם בפנים ע' 300-1: "ויש להוסיף בהדיק ד"משנכנס אדר" שעיקר ושלמות הכניסה דחודש אדר היא לאחרי שעבר יום שלם מהימים דחודש אדר (א' אדר), ועומדים ביום השני דחודש אדר... שאז מתחיל עיקר

להביא את 770 הביתה!

כל מי שהיה ב-770 אף פעם, זוכר בודאי את שלל

הקובצים והעלונים המחולקים בכל ליל שבת קודש

כעת ניתן להשיג את חלקם ברשת האינטרנט, אצלך בבית!

האתר מונהל ע"י הרה"ת ר' יוסף-יצחק הלוי שגלוב

וכתובתו: <http://www.moshiach.net/blind>

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד!

ג. להוסיף בכל עניני שמחה, הן בנוגע אליו בעצמו, והן בנוגע לשמח את הזולת [ובפרט על עשרה גדולים מישראל²⁶] (כידוע ששלימות ענין השמחה היא דוקא ביחד עם הזולת)²⁷ ויש ל"הרעיש" על דבר זה בכל העולם כולו²⁸.

להקדים ולהוסיף בהשמחה מיום ליום

ד. [הנ"ל הוא] באופן דמוסיף והולך ואור ושמח בכל יום ויום מ[ב'] חודש[אין] אדר, להוסיף בכל יום בעניני שמחה [כידוע שבשמחה צריך להיות חידוש בכל יום - "פנים חדשות"]²⁹.

ה. על פי הכלל בכל עניני טוב וקדושה, שכל המקדים הרי זה משובח וכל המרבה הרי זה משובח - על אחת כמה וכמה שכן צריך להיות בנוגע לעניני שמחה, שמצד עצמם הם באופן דפורץ גדר³⁰.

על ידי הוספה בתורה ומצוות

ו. הנ"ל הוא לכל ראש - על ידי ההוספה ב"פקודי ה' ישרים משמחי לב", לימוד התורה, נגלה דתורה ובפרט פנימיות התורה, ותלמוד גדול שמביא לידי מעשה - קיום המצוות בהידור³¹.

על ידי דברים גשמיים המשמחים לפי טבעם

ז. ועוד וגם זה עיקר - שעל ידי מרכיבים בשמחה בתורה ומצוות יתווסף בשמחה גם בפשטות, בענינים גשמיים ועל ידם, כהוראת השולחן ערוך³².

ח. ובוזה [הנ"ל] הן בנוגע לשמח את עצמו, והן לשמח את הזולת, החל מבני ביתו - הבעל יוסיף לשמח את אשתו, וההורים [ובפרט האב³³] יוסיפו לשמח את ילדיהם בענינים המשמחים אותם (בטבעם) כפסק דין השולחן ערוך³⁴.

ושלימות הענין ד"משנכנס אדר מרבין בשמחה". ושם הערה 14: "משא"כ היום שלפניו, עם היותו יום א' דר"ח אדר, ה"ה גם יום ל' שבט, ואדרבה: להיותו יום השלוש דשבת... מודגש בו ענינו של חודש שבט יותר מאשר ענינו של חודש אדר, ולכן אין זה "משנכנס אדר" בשלימות". ושם הערה 53: "ויש לעיין בנוגע ליום א' דר"ח אדר, האם הוא בכלל "החודש אשר נהפך גו", "כל החודש כשר למקרא מגילה" וכו".

25) ש"פ ויקהל מבה"ח אדר שני תשמ"ט הערה 112 התוועדות ע' 387.
26) ש"פ תצוה תשנ"ב שיחות קודש ע' 748: "זוהי ההוראה מהיום העשירי בחודש לאחרי העלי' והשלימות שנפעלת בו ביום השבת: גם באם עד עתה היתה העבודה "בעשרה" באופן האמור, בעשר כוחות הנפש, הרי עכ"פ מכאן ולהבא אין להסתפק בעשר כוחות הנפש, אלא יש לנצל הזמן [דיום השבת] באם משיח יתעב, ח"ו עד מוצש"ק] לפעול על עשרה גדולים מישראל כפשוטו (שדוקא אז יכולים לומר דבר שבקדושה), החל מבני ביתו, מכיריו וידידיו וכו' וכו'. ובפרט בנוגע לענין השמחה, "מרבין בשמחה", שכשהוא משמח אחרים מיתוסף ג"כ בשמחתו הוא וכו'".

27) משיחת לילות ד' ה' ו' וש"פ תרומה תשנ"ב - התוועדות ע' 297. וראה ש"פ תרומה תשנ"ב שיחות קודש ע' 717: "שענין השמחה - להיות שמח בעצמו ולשמח אחרים צריך להיות חקוק בו ע"ד ובדוגמת ענין המזון הנעשה "דם ובשר כבשרו"!
28) ש"פ ויקהל תשמ"ט התוועדות ע' 387: "מרבין בשמחה" ועד להשמחה שמעלה ממזידה והגבלה (עד דלא ידע)".

29) משיחת לילות ד' ה' ו' וש"פ תרומה תשנ"ב - התוועדות ע' 297. ראה ש"פ תרומה תנש"א הערה 12 התוועדות ע' 300: "ובכל יום משעה לשעה ומרגע לרגע, ובפרט מתפלה לתפלה, כידוע שבכל תפלה נעשית עלי' לדרגא נעלית יותר".

30) משיחת לילות ד' ה' ו' וש"פ תרומה תשנ"ב - התוועדות ע' 297. וראה ש"פ תרומה תשנ"ב שיחות קודש ע' 714: "כולל גם עניני שמחה שעד עתה חשבו לדחותם לזמן מאוחר יותר יש להקדימם ככל היותר, וכל המקדים הרי זה משובח, ובפרט שההקדמה נעשית בזמן "משובח" בחודש אדר".

31) משיחת לילות ד' ה' ו' וש"פ תרומה תשנ"ב - התוועדות ע' 297. וראה ש"פ משפטים תשנ"ג התוועדות ע' 317: "ופשוט שההוספה בשמחה קשורה עם שמחה של תורה ושמחה של מצוה - "פקודי ה' ישרים משמחי לב", ובפרטיות יותר הוספה בכל הג' קיון דתורה עבודה וגמ"ח".

32) לילות ד' ה' ו' וש"פ תרומה תשנ"ב - התוועדות ע' 297.

33) לילות ד' ה' ו' וש"פ תרומה תשנ"ב שם: "כפי שרואים בפועל שעי"ז שמשמח את ילדיו, מיתווספת אצלו שמחה יתירה, מכיון שרואים שלפעמים אומר "מלה קשה" (בגלל חינוך), אבל באופן שלאחר מכן זה מביא להוספה יתירה בחביבות אליהם". וראה ש"פ תרומה שם שיחות קודש ע' 717: "כיון שבדרך כלל יחס האב אל הילד הוא גם באופן שאומר לו "דברים קשים" (א שווערן ווארט)" כאשר הוא בוחן את הילד, והילד לא עונה כדרוש וכי"ב (אע"פ שמייד אח"כ הוא מנחם ומפייס אותו) (פאראגלעט ער דאס)".

34) משיחת לילות ד' ה' ו' וש"פ תרומה תשנ"ב - התוועדות ע' 298.

מוקדש לכ"ק אדמו"ר מלך המשיח, ולעילוי נשמת הרבנית בעלת מסירת נפש וכו' מרת מארייאשא בת הרה"ח וכו' ר' בן-ציון ע"ה שגלוב (גארעליק)

נלב"ע בשיבה טובה ביום כ"ף טבת ה'תשס"ז אשת הרה"ח התמים ר' יצחק אלחנן הלוי הי"ד ב"ר יהודא ליב ע"ה שגלוב נאסר לרגלי

מסירות נפשו בעד החזקת היהדות ביום ד' תשרי ה'תרח"צ נרצח במאסרו ביים כ"ה טבת ה'תרח"צ . נ.צ.ב.ה.

נא לתלות על כותלי בית הכנסת, ומצווה לפרסם בכל מקום! כתובתינו באתר: <http://www.moshiach.net/blind>

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד